

tænkning angaaende Statsrevisionens Betænkning over Statsregnskabet, dels til den Forhandling, der om dette Spørgsmaal blev ført i Landstinget. Det Tilfælde, der her er draget frem, og hvortil der ganske sikkert kunde findes mange Sidestykker, hvis man kom til Bunds i Forholdene, er vel egnet til stærkt at drage det Spørgsmaal frem i Forgrunden, om det ikke vil blive nødvendigt at gaa til en Ændring af Statsrevisionen.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for Statsrevisorernes Indstilling, der er saalydende: „Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for Finansaaret 1908—09“.

N. C. Christensen: Jeg vil i Tilslutning til den ærede Ordfører (Tange) gøre et Par Bemærkninger om den af ham omtalte Sag. Den viser nemlig, at en af Rigsdagen til et bestemt Formaal vedtagen Bevilling kan blive anvendt til noget ganske andet, uden at vi faa nogen som helst Meddelelse derom. Det er noget, som naturligvis maa paatales saa skarpt som vel muligt. Vi kunne ikke finde os i, at vi her give Bevillinger til et eller andet bestemt Formaal, og at det saa, naar vi endelig opdage, hvorledes Pengene ere anvendte, viser sig, at de ere anvendte paa en helt anden Maade, end man har forudsat. Naar Rigsdagen i det hele taget er bleven i Stand til at faa Oplysning om, hvorledes det forholder sig med denne Bevillings Anvendelse, er det ikke, fordi vi fra Administrationen eller fra Ministeriet have faaet Meddelelse desangaaende, men fordi en Landstingsmand, det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen), der bor i Thisted, har gaaet og set paa, at man i Stedet for at opføre en Telegrafbygning paa den Grund, der var Tale om, har købt en anden Ejendom og indrettet den til dette Brug. Da han havde haft Lejlighed til at se dette, fremdrog han Sagen i det andet Ting, og derved er Rigsdagen bleven gjort opmærksom derpaa. Det viser sig, at man endogsaa har søgt en Efterbevilling uden at oplyse, at man anvendte Pengene paa en helt anden Maade, end Meningen var, da de bleve bevilgede.

Ser man paa det Bilag, der følger med Folketingsudvalgets Betænkning, vil man se, at der staar, at efter at man havde indhentet de forskellige Oplysninger, fandt Ministeriet ingen Betænkelighed ved at tiltræde Telegrafdirektørens Indstilling. Men naar man har fundet, at Telegrafdirektørens Indstilling var rigtig, at man burde handle saaledes, som han havde foreslaaet, var det selvfølgelig Ministeriets Pligt at komme til Rigsdagen og faa Lov til at anvende den Bevilling, det havde, til det Formaal, det nu mente det formaalstjenligt at anvende den til, og ikke afholde Udgiften til et Formaal, det slet ingen Bevilling havde til, og ikke en Gang nævne det, naar det kom og søgte Tillægsbevilling. Og saa viser det sig endda, at man med de Bevillinger, vi her have Oversigt over, dels det, der er anvendt straks, dels det, der er søgt Tillægsbevilling til, nøjagtig naar den Sum, der fra først af har været bevilget. Men det ser ud til, at vi kunne vente endnu en Efterbevilling, saa vi have altsaa endnu i dette Øjeblik ikke fuld Klarhed over denne Sag. Vi maa kræve, at det er saaledes, at naar man vil anvende en Bevilling til andet end det, den er given til, blive vi underrettede derom og faa Lov til at tage Bestemmelse. Ellers kunne vi aldeles ikke kontrollere, hvorledes vor Administration foregaar.

Jerichow: Da den her foreliggende Sag var til Behandling i Landstinget, afgaves der under 11. November 1910 en Erklæring, som indeholdt nogle Bemærkninger, hvortil den ærede Ordfører allerede har hentydet. Bemærkningerne angik Statsrevisionens Virksomhed. Der udtales, at de Bestemmelser, som angaa Statsrevisionens Virksomhed, kunne „neppe anses for at være tilstrækkelig klare og udtømmende til Opnaelse af en saa vidt muligt betryggende Kontrol fra Rigsdagens Side med Statsregnskaberne. For i saa Henseende at nævne noget bestemt skal anføres, at det vel paases af Statsrevisionen, at Beløbene i Regnskabet stemme med de paa Finansloven opførte Summer, men om disse ere anvendte i fuld Overensstemmelse med Bevillingen, kontrolleres ikke nærmere af Statsrevisorerne. — Ud-